

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
- SECȚIA I PENALĂ -

Dosar nr. / /
(..... /)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 05.07.2022

Curtea constituită din:
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat prin **procuror**

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect apelul declarat către **inculpata** împotriva sentinței penale nr. din data de, pronunțată de Judecătoria, în dosarul nr. / /

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile, respectiv apelanta inculpată și intimata parte civilă,

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care;

Curtea, din oficiu, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Noului Cod penal cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, *încheierea de admitere a plângerii și de desființare a ordonanței procurorului cu consecința trimiterii cauzei pentru completarea urmăririi penale pronunțată de judecătorul de cameră preliminară anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018 reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*”, respectiv suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu întrebarea astfel cum a fost formulată de către instanță, apreciind că aceasta are legătură cu soluționarea cauzei, fiind îndeplinite toate cerințele necesare.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

Expunerea succintă a cauzei :

Prin sentința penală nr. din data de Judecătoria a dispus următoarele:

I. În temeiul art. 396 alin. (2) C.pr.pen. cu ref. la art. 47 alin. (1) C.pen. rap. la art. 244 alin. (1) și (2) C.pen., cu aplic. art. 396 alin. (10) C.pr.pen., condamnă pe inculpata la pedeapsa închisorii de **1 (unu) an și 2 (două) luni**, pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În temeiul art. 65 alin. (1) și (3) C.pen., aplică inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. (respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat), pe durata pedepsei principale, conform art. 65 alin. (3) C.pen., pedeapsa accesorie urmând a fi executată în cazul în care pedeapsa principală a închisorii devine executabilă.

În temeiul art. 67 alin. (1) C.pen., aplică inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. (respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat), **pe o durată de 2 ani**, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. (1) lit. b) C.pen., respectiv de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 396 alin. (2) C.pr.pen. rap. la art. 322 C.pen. și art. 396 alin. (10) C.pr.pen., condamnă pe inculpata la pedeapsa închisorii de **9 (nouă) luni**, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

În temeiul art. 39 alin. (1) lit. b) C.pen., contopește pedepsele principale aplicate prin prezenta sentință, inculpata urmând să execute pedeapsa cea mai grea de **1 (unu) an și 2 (două) luni** închisoare, la care se adaugă un spor obligatoriu de **3 (trei) luni** închisoare (o treime din celelalte pedepse ale închisorii), **urmând ca inculpata să execute în final pedeapsa rezultantă principală de 1 (unu) an și 5 (cinci) luni închisoare.**

În temeiul art. 45 alin. (1) C.pen. rap. la art. 67 alin. (1) C.pen., aplică inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. (respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat), **pe o durată de 2 ani**, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. (1) lit. b) C.pen., respectiv de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 45 alin. (5) rap. la art. 65 alin. (1) și (3) și la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., interzice inculpatei aceleași drepturi, ca pedeapsă accesorie, pe durata pedepsei principale rezultante, conform art. 65 alin. (3) C.pen., pedeapsa accesorie urmând a fi executată în cazul în care pedeapsa principală rezultantă a închisorii devine executabilă.

În temeiul art. 91 C.pen., dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și stabilește **un termen de supraveghere de 2 (doi) ani**, conform dispozițiilor art. 92 alin. (1) C.pen., termenul de supraveghere urmând a se calcula conform art. 92 alin. (2) C.pen..

În temeiul art. 93 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpata trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata va frecventa un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. (3) C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul sau în cadrul, pe o perioadă de 90 de zile.

Conform art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. c) - e) C.pen. se comunică Serviciului de Probațiune

Conform art. 94 alin. (2) C.pen., supravegherea executării obligației prevăzute la art. 93 alin. 2 lit. b) C.pen. se face de către Serviciul de Probațiune

În temeiul art. 404 alin. (2) C.pr.pen., atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 C.pen. privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut, în fapt, în esență, că, inculpata la o dată neprecizată din intervalul, a determinat-o pe inculpata să acceseze un credit în baza unor înscrisuri care atestau în mod necorespunzător adevărului calitatea de angajată a acesteia la societatea începând cu data de cu un salariu lunar de 3.400 lei (contractul individual de muncă nr. între și și adeverința de venit nr. eliberată de), înscrisuri pe care în prealabil le-a întocmit, semnat și pus la dispoziția inculpatei, urmarea fiind acordarea de către, - a unui credit de nevoi personale în cuantum de lei (contractul nr. din această sumă acordată în data de inculpata utilizând suma de lei, prejudiciul fiind recuperat parțial de unitatea bancară prin blocarea sumei de lei.

S-a reținut că probele administrate dovedesc vinovăția inculpatei cu privire la săvârșirea infracțiunii de instigare la înșelăciune și ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, fapte prev. de art. 47 Cod penal rap. la art. 244 alin. (1) și (2) Cod penal și art. 322 Cod penal.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat apel inculpata

Dezbaterile pe apelul declarat de inculpată au avut loc în ședința din data de 2, Curtea stabilind pronunțarea la data de

Cauza a fost repusă pe rol pentru reluarea dezbaterilor cu privire la efectele **deciziei Curtii Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022** prin care s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale. ...

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție **este admisibilă**, potrivit dispozițiilor art.475 Cod procedură penală, astfel:

Curtea este investită cu judecarea cauzei în apel iar, în conformitate cu art.552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia astfel că este îndeplinită condiția impusă de art.475 Cod procedură penală privind soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Curtea, din oficiu, a identificat o **chestiune de drept**, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și anume: " Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Noului Cod penal cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, *încheierea de admitere a plângerii și de desființare a ordonanței procurorului cu consecința trimiterii cauzei pentru completarea urmăririi penale pronunțată de judecătorul de cameră preliminară anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018 reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal* "

De lămurirea acestei chestiuni depinde soluționarea pe fond a cauzei întrucât vizează însăși rezolvarea acțiunii penale.

Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Prioritar, Curtea apreciază necesară o scurtă reluare a problemelor teoretice ce țin de instituția prescripției răspunderii penale:

Necesitatea apărării sociale reclamă o reacție promptă și inevitabilă față de orice infracțiune săvârșită prin tragerea la răspundere penală și sancționarea infractorului. Eficiența constrângerii penale depinde de operativitatea cu care este realizată, scopul său fiind cu atât mai bine îndeplinit cu cât intervine la un moment cât mai apropiat de acela al săvârșirii infracțiunii.

Aceasta impune descoperirea la timp a infractorilor și tragerea lor la răspundere penală, judecarea și condamnarea lor. Factorul timp este deci, esențial întrucât rezonanța socială a infracțiunii în conștiința publicului, urmele, probele sunt proaspete și vii în memoria martorilor și a infractorului însuși.

Viata a arătat însă că nu întotdeauna tragerea la răspundere penală și pedepsirea infractorilor se pot face în timp util iar trecerea timpului produce consecințe care pot afecta utilitatea constrângerii penale.

În aceste situații, din rațiuni de politică penală, a fost reglementată instituția prescripției penale.

Ca institutie de drept penal, prescripția răspunderii penale este o cauză care înlătură incidenta legii penale, urmărirea, judecarea și condamnarea infractorului pentru o infracțiune comisă datorită trecerii unui anumit termen de la săvârșirea acesteia, prevăzut de lege, în anumite condiții, termen în care nu a avut loc soluționarea cauzei privitoare la acea infracțiune, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Potrivit **naturii sale juridice** prescripția răspunderii penale este pe planul dreptului penal o **cauză de stingere a răspunderii penale** iar pe planul dreptului procesual penal o **cauză care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale**. Aceasta înseamnă că încetează dreptul statului de a trage la răspundere pe infracțor și a-i aplica o pedeapsă, prescripția operând ca o cauză cu generală aplicabilitate în cazul infracțiunilor, cu excepția celor declarate de lege imprescriptibile.

În reglementarea prescripției **stabilirea termenelor reprezintă un element esențial**. Termenele de prescripție sunt determinate în raport cu gravitatea infracțiunilor exprimate în pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată.

Prin urmare, **legea reglementează expres termenele de prescripție** (art. 154 alin (1) Cod penal) și **calcularea termenelor de prescripție** (art. 154 alin (2) Cod penal).

Întrucât temeiul prescripției răspunderii penale îl constituie stingerea treptată a rezonanței sociale a faptei și uitarea ei odată cu trecerea timpului, tot prin lege a fost reglementată și **întreruperea cursului termenului de prescripție**, prin îndeplinirea, în cadrul termenului de prescripție prevăzut de lege a unor acte care readuc în conștiința socială rezonanța faptei și sentimentul de insecuritate.

Prin îndeplinirea actelor de tragere la răspundere penală efectul extinctiv al prescripției răspunderii penale se amână, cu fiecare act întreruptiv fiind reluat cursul prescripției prin începerea curgerii unui nou termen de prescripție.

Codul penal anterior a reglementat întreruperea cursului termenului de prescripție prin dispozițiile art. 123 în conformitate cu care, curgerea termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act procesual care, potrivit dispozițiilor codului de procedura penală, trebuie să fie comunicat învinutului sau inculpatului.

Deci, nu orice fel de acte procesuale puteau întrerupe cursul prescripției ci numai acelea care trebuiau să fie comunicate învinutului sau inculpatului.

Astfel, conform reglementării din Codul penal anterior, doctrina penală a reținut că **acte de urmărire penală** cum ar fi punerea în mișcare a acțiunii penale, arestarea preventivă, efectuarea percheziției, prezentarea materialului de urmărire penală au efect întreruptiv și **acte de judecată penală** cum ar fi citarea inculpatului, comunicarea dispozitivului hotărârii, ascultarea inculpatului, rezolvarea unei cereri de către instanță, au de asemenea efect întreruptiv.

Acest efect întreruptiv înseamnă neluarea în calcul a timpului scurs de la săvârșirea infracțiunii până la data efectuării actului întreruptiv și **începerea curgerii din nou a termenului de prescripție calculat de la data actului întreruptiv**.

Astfel, legea prevede că după fiecare întrerupere începe sa curgă din nou termenul de prescripție.

Întreruperea prescripției privește fapta săvârșită și deci produce efecte în rem (față de toți participanții).

Intrucât prin efectuarea de asemenea acte cu efect întreruptiv termenul de prescripție se reia de la capăt deplasându-se data la care se împlinește termenul prevăzut pentru ca prescripția sa producă efecte iar continuarea efectuării acestor acte ar face ca, în mod practic, termenul de prescripție prevăzut de lege să nu fie niciodată împlinit, prin lege, s-a prevăzut, în mod expres, ca **prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni dacă termenul de prescripție pentru acea infracțiune a fost depășit** (art.124 Cod penal anterior- prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă o dată - forma modificată prin Legea nr 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal."

Dispoziția este preluată de Noul Cod penal în art. 155 alin (4) în conformitate cu care **termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.**

Întreruperea cursului prescripției răspunderii penal potrivit art.155 Noul Cod penal :

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe **prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.**

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) *Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.*

(5) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Prin decizia nr.297 din data de 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial nr.518 din **25.06.2018** Curtea Constituțională a constatat că **soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal, este neconstituțională.**

În esență, s-a reținut că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite. Curtea Constituțională a constatat că prevederile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma „oricărui act de procedură” din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

În considerente, (paragraf.34) Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă anterioară, prevăzută la art.123 alin.1 din Codul penal din 1969, **îndeplinea condițiile de previzibilitate** impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin **îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat.**

Prin decizia Curții Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022 s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării

respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Curtea a constatat că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative.

Curtea a subliniat că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 **nu a fost** înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau **înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene**, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal la exigențele constituționale.

Astfel, Curtea a observat că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art.154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

A arătat ca legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Pentru restabilirea stării de constituționalitate este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.

Prin **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.71/2022** publicată în Monitorul Oficial nr.531 din **30 mai 2022** s-a intervenit și **s-a statuat că:** la articolul 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului."

Curtea subliniază că, în toate explicațiile teoretice ale codului penal român, în cursuri și comentarii pe temă, la care s-a aliniat, în mod constant și necontroversat practica judiciară, mari penaliști ai timpului de la remarcabilul Vintilă Dongoroz la Vasile Papadopol, George Antoniu, Costică Bulai, **întreruperea cursului termenului de prescripție a fost privită ca o cauză legală, obligatorie și absolută.**

S-a arătat că întreruperea cursului prescripției este **legală** întrucât actele întrerupătoare sunt expres prevăzute de lege, **obligatorie**, pentru că- dacă s-au efectuat acte întrerupitive de prescripție, organele judiciare sunt obligate a le recunoaște efectul întrerupător și **absolută**, în sensul că produce efecte în cazul tuturor infracțiunilor pentru care răspunderea penală poate fi prescrisă.

Astfel, în toate cazurile, legea a prevăzut expres că au efect întreruptiv de prescripție actele care se comunică învinutului sau inculpatului.

Pentru a ști în privința căror anume acte există obligația de comunicare **doctrina- în mod unanim- a făcut trimitere la dispozițiile codului de procedură penală.**(Vintilă Dongoroz, Explicații teoretice ale codului penal român, vol.2 ediția a II-a revizuită. Editura Academiei Române, București 2003- filele 345 și urm; Vasile Papadopol, George Antoniu, Codul penal comentat și adnotat, Editura științifică, București 1972, filele 641 și urm).

O primă observație care se impune este aceea că textul art.155 alin(1) Cod penal a fost declarat neconstituțional întrucât era lipsit de previzibilitate și claritate în privința actelor cu efect întreruptiv.

A doua observație este aceea că termenul maxim de prescripție la care se poate ajunge prin întreruperea cursului prescripției ca și efectele întreruperii cursului prescripției- alin (2) , alin(3) și alin (4) ale art.155- **au rămas în fondul activ al legislației și nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.**

Curtea constată că, în considerentele deciziei (paragraful 68) instanța de contencios constituțional a arătat că, deși a sancționat soluția legislativă prevăzută de art. 155 alin. (1) din Codul penal deoarece aceasta prevedea că se poate întrerupe cursul prescripției prin efectuarea de acte procedurale care nu sunt cunoscute suspectului sau inculpatului, prin comunicare sau prin prezența acestuia la efectuarea lor, Curtea nu a impus ca toate actele care se comunică suspectului sau inculpatului sau toate actele care presupun participarea suspectului sau inculpatului să fie privite ca acte care sunt apte să întrerupă cursul prescripției răspunderii penale, stabilirea acestora intrând în competența legiuitorului, **cu condiția esențială ca acestea să îndeplinească exigențele menționate de către instanța de contencios constituțional.**

În opinia Curții, luând în considerare că până la apariția deciziilor Curții Constituționale referitoare la întreruperea cursului termenului de prescripție, în mod constant și necontroversat, s-a considerat că actele care trebuie comunicate învinutului/ suspectului sau inculpatului precum și actele efectuate în prezența acestora (creația doctrinei) **au efect întreruptiv de prescripție,**

Având în vedere considerentele pe care s-a întemeiat decizia 358/2022 din 26 mai 2022, comunicarea *încheierii de admitere a plângerii și de desființare a ordonanței procurorului cu consecința trimiterii cauzei pentru completarea urmăririi penale pronunțată de judecătorul de cameră preliminară constituie act întreruptiv a cursului termenului de prescripție* **întucât relevă în mod clar și previzibil voința de a persista în vederea tragerii la răspundere penală a inculpatului.**

Previzibilitatea și claritatea sunt asigurate prin aceea că inculpatul, în acest mod, cunoaște că reacția socială față de fapta și făptuitor își urmează cursul, că fapta și făptuitorul ” se găsesc încă sub obiectivul conștiinței sociale” și deci nu sunt realizate condițiile pentru ca făptuitorul să fie scutit de răspundere penală.

Pentru aceste considerente, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție iar potrivit art.476 alin(2) Cod penal va suspenda pronunțarea asupra cauzei până la soluționarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE :

În temeiul art.476 alin(1) raportat la art.475 Cod procedură penală, din oficiu, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Noului Cod penal cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, încheierea de admitere a plângerii și de desființare a ordonanței procurorului cu consecința trimiterii cauzei pentru completarea urmăririi penale pronunțată de judecătorul de cameră preliminară anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018 reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal”

În temeiul art.276 alin(2) Cod procedură penală suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 05 iulie 2022.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....